

Bruxelles, 12.2.2014
COM(2014) 69 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

**Al șaptelea raport în temeiul articolului 12 din Regulamentul (CEE, Euratom)
nr. 1553/89 referitor la procedurile de control și de colectare a taxei pe valoarea
adăugată.**

{SWD(2014) 38 final}

CUPRINS

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN AL
șaptelea raport în temeiul articolului 12 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89
referitor la procedurile de control și de colectare a taxei pe valoarea adăugată

1.	Introducere	3
2.	Impactul eficienței și al eficacității administrării fiscale	3
2.1.	Diferența de TVA și resursele proprii din TVA.....	4
2.2.	Costurile de conformitate suportate de companii.....	4
2.3.	Costurile de administrare fiscală ale statelor membre	5
3.	Provocări în privința îmbunătățirii eficienței administrației fiscale.....	5
3.1.	Organizarea administrațiilor fiscale	6
3.2.	Identificarea, înregistrarea și radierea în scopuri de TVA	6
3.3.	Procedura vamală 42	7
3.4.	Depunerea declarațiilor și plata TVA	8
3.5.	Colectarea și recuperarea TVA	9
3.6.	Auditul și investigația în scopuri de TVA	10
3.7.	Sistemul de soluționare a conflictelor fiscale.....	11
3.8.	Conformitatea în domeniul TVA	12
4.	Concluzii	12
4.1.	Modernizarea sistemului de administrare a TVA	12
4.2.	Măsuri care urmează să fie luate de statele membre.....	13
4.3.	Măsuri care urmează să fie luate de Comisie.....	14

1. INTRODUCERE

Articolul 12 din Regulamentul Consiliului nr. 1553/89¹ privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată impune Comisiei să prezinte Parlamentului și Consiliului, o dată la trei ani, un raport privind procedurile utilizate de statele membre pentru înregistrarea persoanelor impozabile, pentru stabilirea și colectarea TVA, precum și normele și rezultatele sistemelor de control TVA ale acestora.

Din 1989 au fost întocmite șase rapoarte². Rapoartele anterioare au tratat toate domeniile tematice specificate în regulamentul menționat mai sus și au conținut recomandări în vederea îmbunătățirii majorității acestora. În plus, ultimul raport³ a analizat eficacitatea procesului de raportare și a recomandărilor care rezultă din acesta.

Prezentul raport este al șaptelea din serie și are drept obiectiv evaluarea îmbunătățirilor aduse administrațiilor TVA din statele membre în contextul articolului 12 din regulamentul menționat mai sus. În același timp, prezentul raport își propune, de asemenea, să identifice bune practici în diferitele etape de colectare eficace a TVA și să permită statelor membre să evalueze riscurile și să identifice oportunitățile de îmbunătățire a sistemelor de control și de colectare a TVA. În această privință, Comisia subliniază faptul că raportul ar trebui considerat o oportunitate de a analiza „dacă pot fi preconizate eventuale îmbunătățiri ale procedurilor, în vederea creșterii eficienței” [articolul 12, alineatul (2) din regulamentul menționat mai sus].

Constatările prezentului raport sunt analizate în raport cu criteriile de referință comune elaborate de Comisie pe baza recomandărilor din rapoartele precedente⁴, precum și pe baza evoluțiilor la nivelul UE și la nivel național în domeniul administrației fiscale. Aceste evoluții se referă în principal la măsurile preventive, la măsurile de promovare a respectării voluntare, la abordările în materie de servicii pentru clienți, la gestionarea riscurilor și la optimizarea utilizării instrumentelor IT.

Pentru a se culege informațiile necesare pregătirii acestui raport, toate statele membre au primit un chestionar referitor la anumite aspecte⁵. Întrebările se refereau la următoarele domenii tematice principale: organizarea administrațiilor fiscale; identificarea, înregistrarea și radierea în scopuri de TVA; procedura vamală 42; declarații și plăți TVA; colectarea și recuperarea TVA; auditul și investigația în materie de TVA; sistemul de soluționare a conflictelor fiscale; și respectarea TVA. Toate statele membre au răspuns la chestionar și au furnizat informațiile solicitate. Informațiile prezentate au fost discutate în mai multe rânduri cu statele membre. În prezentul raport, concluziile rezultate în urma răspunsurilor la chestionar sunt rezumate în funcție de domeniul tematic și în ordinea descrisă mai sus.

2. IMPACTUL EFICIENȚEI ȘI AL EFICACITĂȚII ADMINISTRAȚIEI FISCALE

Eficiența și eficacitatea administrației fiscale din statele membre au un impact asupra dimensiunii diferenței de TVA, precum și asupra cuantumului de resurse proprii din TVA datorate de statele membre Uniunii Europene. Drept urmare, acești factori influențează cota relativă din resursele proprii totale plătite de alte state membre. În același timp, eficiența și

¹ Regulamentul (CEE, EURATOM) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată.

² Al șaselea raport: COM/2008/719 final + Anexa SEC (2008) 2759
Al cincilea raport: COM/2004/0855 final + Anexa SEC (2004) 1721
Al patrulea raport: COM/00/0028 final
Al treilea raport: COM/98/0490 final
Al doilea raport: COM/95/354 final
Primul raport: SEC(92) 280 final

³ A se vedea Al șaselea raport, la nota de subsol nr. 2.

⁴ A se vedea Anexa la Al șaselea raport, la nota de subsol nr. 2.

⁵ Croația nu este inclusă în acest raport, deoarece nu era încă membră a UE la data la care au fost culese informațiile.

eficacitatea administrației fiscale influențează, de asemenea, costurile de asigurare a conformității suportate de companii și costurile administrației fiscale pentru guverne. Deoarece TVA reprezintă o parte semnificativă din sarcina administrativă a companiilor, este important ca și din acest motiv să se îmbunătățească calitatea administrării TVA.

2.1. Diferența de TVA și resursele proprii din TVA

Diferența TVA este diferența dintre valoarea TVA care poate fi teoretic colectată⁶ și valoarea TVA colectată în realitate și provine din pierderi de venit datorate unor cazuri de fraudă, de evaziune, de evitare în mod legal a plății impozitelor, de faliment, de insolvență, precum și a unor calcule eronate sau a unor cauze legate de performanța administrațiilor fiscale. Într-un studiu recent⁷, diferența de TVA totală⁸ pentru cele 26 de state membre în 2011⁹ a fost estimată la aproximativ 193 miliarde EUR, adică aproximativ 18 % din valoarea TVA care putea fi teoretic colectată în UE-26 sau aproximativ 1,5 % din PIB-ul total al UE-26. Acest din urmă procent indică o creștere față de procentul de 1,1 % din PIB-ul total al UE-26 înregistrat în 2006, fiind de asemenea peste media de 1,2 % din 2000-2011. Diferența de TVA medie ca procent din PIB a înregistrat o tendință moderată de scădere înainte de anul 2008¹⁰, însă începând din 2008 perioada economică dificilă a exercitat presiuni asupra sistemelor de TVA și a dus la o creștere a diferenței de TVA medii. În special, țările care au fost cel mai puternic afectate de criza economică și financiară au înregistrat creșteri semnificative ale diferențelor de TVA și nu au fost capabile să își îmbunătățească situația în timp. În general, diferențele de TVA estimate pentru fiecare stat membru variază foarte mult între statele membre și arată discrepanțe mari în ceea ce privește performanța acestora.

Concluzia generală a studiului este că respectarea normelor în materie de TVA pare să scadă în perioade de recesiune și, de asemenea, atunci când sunt majorate cotele de impozitare, în special în țările în care reglementările fiscale nu sunt aplicate cu suficientă strictețe. Aceste rezultate corespund previziunilor din teoria evaziunii fiscale și anumitor estimări anterioare și indică importanța administrației fiscale și a aplicării normelor pentru a determina reformarea politicii TVA și pentru o reacție adecvată la presiunile fiscale.

Resursele proprii din TVA au reprezentat 11 % din veniturile UE, fiind de aproximativ 14 miliarde EUR în 2011. Pentru a calcula resursele proprii din TVA, ca regulă, se aplică în general o rată la resurse uniformă de 0,3 % la baza TVA armonizată a fiecărui stat membru¹¹. Această bază TVA este însă plafonată la 50 % din VNB (venitul național brut) al fiecărui stat membru.

2.2. Costurile de conformitate suportate de companii

În actualul context economic și financiar fragil, costurile de conformitate suportate de companii au devenit un aspect important de care guvernele trebuie să țină cont atunci când analizează modul optim de a stimula și de a susține creșterea economică. În studiul din 2013

⁶ Valoarea TVA teoretic datorată se estimează prin identificarea categoriilor de cheltuieli care generează TVA nerecuperabil și prin combinarea acestora cu cotele de TVA corespunzătoare. Deoarece diferența de TVA este estimată în primul rând pe baza datelor din conturile naționale, ea este influențată de acuratețea și de integralitatea acestor date. În plus, ea nu ține seama de activitățile impozabile care nu intră sub incidența conturilor naționale.

⁷ Sursa: *Study to quantify and analyse the VAT Gap in the EU-27 Member States* (studiu pentru cuantificarea și analizarea diferenței de TVA în statele membre UE-27), comandat de CE și realizat de CASE și de CPB. Studiul a fost publicat de Comisie la 19 septembrie 2013 și este disponibil la: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm.

⁸ Diferența de TVA totală pentru UE-26 este calculată ca fiind de o unitate.

⁹ Studiul nu a putut include și Cipru deoarece acest stat membru derula o revizuire de anvergură a datelor statistice aferente conturilor naționale.

¹⁰ Această tendință a fost mai evidentă în datele privind noile state membre (UE-10 și UE-2).

¹¹ Baza TVA armonizată este calculată de statul membru în cauză utilizând așa-numita „metodă a veniturilor”. Aceasta constă în împărțirea veniturilor totale nete din TVA colectate de statul membru respectiv la rata medie ponderată a TVA, pentru a obține baza TVA intermediară. Baza intermediară este apoi ajustată cu factori de compensare negativi și pozitivi pentru a obține o bază TVA armonizată în conformitate cu Directiva TVA.

privind plata impozitelor¹², s-a concluzionat că există o legătură între creșterea economică și sarcinile administrative ale companiilor. Studiul arată că în economiile în care s-au luat măsuri de reducere a complexității administrației fiscale – atât în ceea ce privește numărul plăților, cât și timpul necesar pentru soluționarea aspectelor fiscale – s-a înregistrat o schimbare pozitivă în ceea ce privește creșterea economică. Mai mult, s-a constatat că reducerea sarcinii administrative a companiilor pare a fi mai strâns legată de creșterea economică decât reducerea cotelor de impozitare.

În ceea ce privește regiunea UE&AELS¹³, studiul arată că atât numărul mediu de ore necesare pentru îndeplinirea obligațiilor, cât și numărul de plăți au scăzut în decursul studiului. Această evoluție se datorează în mare măsură utilizării din ce în ce mai frecvente a unor capacități electronice de depunere și de plată ameliorate, precum și eficienței crescute a administrației fiscale. În medie, sistemele TVA reprezintă 32 % din timpul necesar pentru respectarea legislației fiscale din regiune. Cu toate acestea, există diferențe considerabile între statele membre, deoarece procedurile administrative utilizate pentru implementarea impozitelor sunt semnificativ diferite.

2.3. Costurile de administrare fiscală ale statelor membre

Nivelul agregat al cheltuielilor suportate de o administrație fiscală în vederea îndeplinirii responsabilităților sale fiscale și de altă natură este un aspect important, de interes pentru toate statele membre. Statele membre dispun de resurse limitate pentru administrarea legilor fiscale naționale și caută constant să scadă costurile administrării fiscale. Conform unui sondaj recent al OCDE¹⁴, coeficientul costurilor de colectare¹⁵ indică o tendință de scădere pentru majoritatea administrațiilor fiscale, fapt care poate fi atribuit, cel puțin parțial, eficienței crescute datorate investițiilor în tehnologie și altor inițiative. Studiul indică, de asemenea, o scădere clară cu 6 % (absolut) a costurilor totale cu salariile - ca proporție din costurile administrative totale ale țărilor OCDE, atât în 2010, cât și în 2011. Această evoluție reflectă cel mai probabil efectele reducerilor de personal impuse de guvern și/sau ale îmbunătățirii eficienței datorate automatizării și inițiativelor de reorganizare internă. Cu toate acestea, se mențin diferențe între statele membre.

3. PROVOCĂRI ÎN PRIVINȚA ÎMBUNĂȚĂȚIRII EFICIENȚEI ADMINISTRAȚIEI FISCALE

Într-o administrație fiscală modernă, evaluarea regulată a performanțelor are un rol important, deoarece poate fi utilizată pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea administrației. Procedurile specificate la articolul 12 prevăd oportunitatea de a evalua funcționarea administrațiilor TVA și de a înțelege atât tiparele de respectare a normelor TVA, cât și pe cele

¹² Indicatorii utilizați în studiul privind plata impozitelor (cota de impozitare totală, timpul necesar pentru îndeplinirea obligațiilor și numărul de plăți) fac parte din proiectul *World Bank Group Doing Business* și sunt elaborați de PWC, Banca Mondială și SFI.

¹³ Uniunea Europeană și Asociația Europeană a Liberului Schimb (UE&AELS). În analiza UE&AELS sunt incluse următoarele economii: Austria, Belgia, Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Islanda, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Republica Slovacă, Slovenia, Spania, Suedia, Elveția, Regatul Unit.

¹⁴ OCDE (2013), *Tax Administration 2013: Comparative Information on OECD and Other Advanced and Emerging Economies* (Administrația fiscală 2013: informații comparative privind OCDE și alte economii avansate și emergente), Editura OCDE. (<http://dx.doi.org/10.1787/9789264200814-en>).

¹⁵ Coeficientul costurilor de colectare se calculează prin compararea costurilor anuale de administrare suportate de un organism fiscal cu veniturile totale colectate în cursul exercițiului financiar, fiind deseori exprimat drept procent sau drept costul de colectare a 100 de unități de venit. Acest coeficient este influențat de măsurile de reducere a costurilor administrative sau de îmbunătățire a conformității și de creșterea veniturilor. Cu toate acestea, există o serie de alți factori care influențează, de asemenea, coeficientul (de exemplu, modificarea cotelor de impozitare, schimbările macroeconomice, modificarea domeniului de aplicare a impozitelor colectate), dar care nu au nicio legătură cu eficiența sau eficacitatea relativă. Din aceste motive, compararea acestor coeficienți la nivel internațional trebuie făcută cu mare grijă.

de nerespectare a normelor TVA, care, la rândul lor, pot contribui apoi la o reducere a diferenței de TVA și la beneficii de ordin economic. În acest capitol, criteriile de referință și constatările evaluării care stă la baza prezentului raport sunt rezumate per aspect tematic.

3.1. Organizarea administrațiilor fiscale

Se disting două tendințe principale în organizarea administrațiilor fiscale din statele membre. În primul rând, există tendința de a crește autonomia administrațiilor fiscale. Ca principiu de bază, autonomia poate duce la creșterea performanței prin eliminarea impedimentelor din calea unei gestionări eficiente și eficiente, menținând în același timp un nivel de responsabilitate și de transparență corespunzător. În general, procedurile instituționale diferite din statele membre oferă o autonomie bugetară mai mare, precum și autonomie în gestionarea resurselor umane și în conceperea structurii organizaționale. Cu toate acestea, în multe state membre se mențin restricții semnificative în ceea ce privește gestionarea.

În al doilea rând, în structura organizațională a administrațiilor fiscale se observă o tendință de trecere de la abordarea orientată spre impozit la o abordare orientată spre contribuabil. Abordarea orientată spre contribuabil include, între altele, crearea de unități specifice pentru marii contribuabili, pentru persoanele cu disponibilități financiare ridicate, pentru cei care desfășoară activități independente și pentru gestionarea riscurilor. Majoritatea statelor membre au o unitate destinată marilor contribuabili; cu toate acestea, de cele mai multe ori unitatea este doar un centru de audit și nu include servicii de depunere a declarațiilor, de plată, de executare silită sau servicii pentru contribuabili. Doar câteva state membre au o unitate specială pentru gestionarea conformității persoanelor cu disponibilități financiare ridicate și a celor care desfășoară activități independente și dețin o unitate separată pentru gestionarea riscurilor, bazându-se pe o abordare holistică a conformității.

3.2. Identificarea, înregistrarea și radierea în scopuri de TVA

3.2.1. Criterii de referință

Procesul de înregistrare este transparent, iar contribuabilii sunt bine informații cu privire la modul, momentul și locul în care se pot înregistra. Există acces la servicii pentru contribuabili prin birouri de asistență, sisteme online și centre de intermediere telefonică. Contribuabilii care nu sunt stabiliți în UE pot să obțină cu ușurință informații. Solicitățile de înregistrare sunt soluționate în timp util. Prin procesul de înregistrare se culeg informații care permit administrației fiscale să detecteze și să stopeze fraudele într-un stadiu incipient. Încă de la început, administrația fiscală monitorizează conformitatea declarațiilor și a plăților pentru înregistrările care prezintă riscuri, inclusiv realizând vizite la fața locului după înregistrare, atât la început, cât și în mod permanent după aceea. Procedurile de radiere sunt eficiente pentru radierea rapidă a firmelor-fantomă din sistemul TVA. Registrul este actualizat constant și se iau măsuri de asigurare a calității și a fiabilității datelor din VIES. Autoritățile fiscale și operatorii economici pot avea încredere în veridicitatea numerelor de identificare în scopuri de TVA din sistemul VIES. În cazul în care există suspiciunea unor intenții frauduloase și când nu se poate refuza înregistrarea, administrațiile fiscale adoptă măsuri preventive și suplimentare de siguranță drept condiții prealabile pentru înregistrare.

3.2.2. Situația actuală

Procesul de înregistrare este transparent în majoritatea statelor membre, iar contribuabilii – inclusiv cei care nu sunt stabiliți în UE – sunt bine informați cu privire la modul, momentul și locul în care se pot înregistra în scopuri de TVA (AT, BG, CY, CZ, DK, DE, EE, ES, FI, HU, IE, IT, LT, LV, MT, NL, PL, PT, RO, SE, SI, SK și UK). Contribuabilii care nu sunt stabiliți în UE pot avea acces cu ușurință la informații în limbi străine, cel mai adesea în limba engleză

(AT, BG, CZ, DK, EE, ES, FR, HU, IT, LT, LV, LU, MT, NL, PL, SE, SK și UK). Cu toate acestea, în ceea ce privește aspectele mai specifice și aspectele legate de companii, volumul de informații în limbi străine este mai redus. În ciuda eforturilor vizibile făcute de multe state membre pe site-urile lor de internet, este dificil de înțeles dacă anumite companii au obligația să se înregistreze sau nu și care sunt obligațiile relevante.

Activitatea preconizată și identitatea contribuabilului trebuie să fie verificate în cadrul procesului de înregistrare, pentru a preveni fraudele legate de companiile fictive (așa-numitele „firme-fantomă”). Un proces de înregistrare modern este un proces complet care include verificări înainte de înregistrare, programe de monitorizare după înregistrare pentru a verifica respectarea de către operatorii care prezintă riscuri a obligațiilor de declarare și de plată a TVA, precum și radierea de îndată ce nu mai sunt respectate condițiile de înregistrare¹⁶. Odată cu punerea în aplicare a Regulamentului nr. 904/2010 al Consiliului¹⁷, etapa anterioară înregistrării și cea de radiere s-au bucurat de mai multă atenție, dar nu toate statele membre un elaborat un proces complet de înregistrare.

În etapa premergătoare înregistrării, majoritatea statelor membre (cu excepția EL, FR, IT și PT) verifică în mod sistematic datele din cererea de înregistrare în comparație cu alte surse de date (de exemplu, registrul comerțului și baze de date interne), dar foarte rar efectuează vizite la fața locului. Majoritatea statelor membre se bazează pe indicatorii de risc. În măsura disponibilității datelor privind refuzarea înregistrării în statele membre luate individual (BE, BG, DK, DE, EE, ES, FR, HU, IE, LT, MT, PL, SE, SI și UK), se pare că procedurile de înregistrare se finalizează rareori prin respingerea cererii. Aproximativ jumătate din statele membre au implementat programe de monitorizare după înregistrare. Puține informații sunt disponibile cu privire la radiere dar, cu toate acestea, se pare că numărul de radieri *ex officio* este scăzut, iar procedurile sunt în general prea lente pentru a stopa fraudele în materie de TVA prin firme-fantomă.

În ceea ce privește sistemul VIES (sistemul de schimb de informații privind TVA) trebuie îmbunătățite procesul de actualizare, integralitatea și acuratețea datelor din sistem. În special, sunt problematice intervalele lungi de timp necesare, într-o serie de state membre, pentru actualizarea sistemului (BE, EL, ES și PT) și pentru radierea retroactivă (CY, DK, EL, FR, IE, PL, PT, RO și UK). În acest din urma caz, conform principiului transparenței și al securității juridice, în versiunea web a sistemului VIES ar trebui să fie vizibilă data reală a radierii codului de înregistrare în scopuri de TVA.

3.3. Procedura vamală 42

3.3.1. Criterii de referință

Statele membre au implementat un sistem care permite verificarea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA în momentul efectuării importului. Acesta include accesul online la baza de date VIES, care conține toate codurile valabile de înregistrare în scopuri de TVA din baza de date a UE. Autoritățile vamale transmit în mod sistematic informații privind importurile către administrația fiscală, prin procedura vamală 42, în vederea unui schimb de date eficient. Importurile realizate prin procedura vamală 42 sunt identificate ca un risc suplimentar în sistemul de analiză a riscurilor al administrației fiscale. Rezultatele acestei analize a riscurilor sunt transmise în cadrul domeniului de lucru numărul 3 „Procedura vamală 4200” al Eurofisc¹⁸.

¹⁶ A se vedea articolul 23 literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 904/2010 al Consiliului menționat mai sus.

¹⁷ Articolul 22 din REGULAMENTUL (UE) nr. 904/2010 al CONSILIULUI din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată.

¹⁸ A se vedea articolul 33 din Regulamentul nr. 904/2010 al Consiliului menționat mai sus.

3.3.2. Situația actuală

Procedura vamală 42 este regimul utilizat de un importator pentru a obține scutirea de TVA atunci când mărfurile importate urmează să fie transportate către alt stat membru. TVA-ul se plătește în statul membru de destinație. Atunci când mărfurile sunt re-importate, se utilizează procedura vamală 63. În sensul prezentului raport, referințele la procedura vamală 42 includ procedura vamală 63.

În cadrul procedurii vamale 42, un număr semnificativ de state membre nu verifică în mod sistematic valabilitatea codului de înregistrare în scopuri de TVA (atât pentru importatori, cât și pentru clienți) (BE, BG, FR¹⁹, HU, IE, LU, NL, PT și UK) și nu fac schimbul de informații privind tranzacția între autoritatea vamală și administrația fiscală (EL, IT, NL²⁰, PL și SK). Imediat ce informația există la autoritatea vamală, ar trebui să fie transmisă la administrația fiscală a statului membru în care se realizează importul. În această etapă, administrația fiscală poate să verifice dacă importatorul (sau reprezentantul fiscal al acestuia) a depus declarația recapitulativă, iar tranzacția poate fi monitorizată ulterior.

În ciuda pierderilor substanțiale de venituri din TVA datorate utilizării abuzive a procedurii vamale 42, nu toate statele membre identifică aceste tranzacții ca riscuri suplimentare în sistemele interne de analiză a riscurilor și nu transmit informațiile prin Eurofisc (EE, FI, LU și MT). Din 2011, în cadrul Eurofisc a fost instituit un domeniu de lucru special pentru schimbul rapid de informații privind posibilele tranzacții frauduloase și firmele care abuzează de procedura vamală 42.

Mai multe state membre utilizează instrumente speciale, cum ar fi permisele (LU, MT, NL și SK) și garanțiile (AT, DK, EE, ES, HU, IT, LU, MT, NL, RO și SK) pentru a preveni utilizarea abuzivă a procedurii vamale 42. Permisele și garanțiile sunt instrumente utile în cazul firmelor care prezintă riscuri. Cu toate acestea, impunerea unei garanții sau a unui permis general pentru toți operatorii economici sau reprezentanții fiscali care intenționează să utilizeze procedura vamală 42 reprezintă o sarcină disproporționată pentru companiile oneste și periclitează funcționarea fără probleme a pieței interne prin anularea caracterului flexibil și atractiv al simplificării obținute prin această procedură. Prin urmare, statele membre care impun un astfel de sistem de permise sau de garanții ar trebui să vizeze numai operatorii care prezintă riscuri.

3.4. Depunerea declarațiilor și plata TVA

3.4.1. Criterii de referință

Depunerea declarațiilor de TVA este primul pas (după înregistrare) în cadrul procesului complet de stabilire a obligațiilor TVA. Există o abordare sistematică în vederea monitorizării și punerii în aplicare a obligațiilor de depunere, care asigură depunerea la timp a declarațiilor. Procesele comerciale extrem de automatizate, care includ depunerea electronică a declarațiilor de TVA și a declarațiilor recapitulative VIES, sunt asistate de instrumente de realizare a profilului contribuabilului, pentru a stabili măsurile ulterioare cele mai potrivite în cazul operatorilor care nu mai depun declarații (de pildă apel telefonic, e-mail, mesaje text, aviz de somare, vizită personală, evaluarea neîndeplinirii obligațiilor de plată sau trimiterea în instanță). Depunerea electronică a declarațiilor este utilizată pe scară largă. Valorile TVA datorate și rambursările de TVA sunt achitate la timp. Dobânda este

¹⁹ Începând de la 1 iunie 2013, în Franța s-a introdus un sistem de control automat și sistematic.

²⁰ NL are o procedură internă generală de impozitare inversă pentru TVA plătit la import. Deoarece nu există o scutire de TVA la import, recomandările menționate în raport pentru această procedură nu sunt aplicabile acestor tipuri de importuri. Această mențiune nu exclude totuși faptul că se pot realiza importuri prin procedura vamală 42 pentru care aceste observații să fie valabile.

percepută sau plătită în mod automat pentru plățile întârziate și pentru rambursări. Respectarea obligațiilor de depunere și de plată este încurajată prin sancțiuni rezonabile.

3.4.2. Situația actuală

Coeficientul mediu de depunere (adică numărul de declarații primite comparativ cu numărul declarații preconizat) în UE este ridicat, fiind de aproximativ 96 %. Cu toate acestea, există diferențe semnificative între statele membre. Coeficientul individual de depunere depinde, între altele, de eficiența sistemului automat de depunere și de plată, de schemele de aplicare a dobânzilor și a sancțiunilor și de acuratețea registrului contribuabililor.

Gradul de utilizare a depunerii electronice este în creștere, dar nu se corespunde încă așteptărilor rezonabile preconizate. Doar o mică majoritate a statelor membre are în vigoare o legislație corespunzătoare care impune depunerea electronică a declarațiilor de TVA (AT, BE, BG, DE, DK, EL, ES²¹, FR, IE, IT, LU, LV, NL, PT, RO, SI și UK). În restul statelor membre se aplică un sistem opțional (CY, CZ²², EE, ES, FI, FR²³, HU, LT, MT, PL, RO, SE și SK). Depunerea declarațiilor și plata TVA este monitorizată sistematic în majoritatea statelor membre, dar, cu toate acestea, un număr semnificativ dintre acestea nu au procese de urmărire moderne și automate pentru cazurile de întârziere, de nedepunere sau de neplată (de pildă avertismente automate, evaluare estimată imediată în caz de nedepunere) (AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, FR, HU, IT, LV, LT, NL, PL, PT, RO, SE, SI și SK).

Toate statele membre aplică sancțiuni în caz de întârziere, de nedepunere sau de neplată, dar schemele de aplicare a dobânzilor și a sancțiunilor sunt foarte diferite de la un stat membru la altul. Informațiile actuale nu oferă nicio garanție că astfel de sancțiuni au un impact real și că penalizează contribuabilii cu un cost general mai mare decât cel care ar fi fost suportat în caz de finanțare de către terți.

Rambursarea la timp a TVA s-a îmbunătățit în general în perioada 2009-2011. În majoritatea statelor membre, cererea de rambursare a TVA are un termen de soluționare (AT, BE, BG, CZ, DE, DK, EE, EL, ES, FR, HU, IE, IT, SI, LT, LV, MT, NL, PL, RO și UK), iar perioada efectivă de rambursare se încadrează în general în termenul respectiv, fiind de 30-45 zile. Cu toate acestea, există unele state membre în care rambursarea la timp rămâne o problemă. O serie de state membre nu plătesc dobândă în cazul în care rambursează TVA cu întârziere (AT, CY, LU, NL și UK²⁴).

3.5. Colectarea și recuperarea TVA

3.5.1. Criterii de referință

Stocul de creanțe fiscale se menține stabil, la mai puțin de 10 % din veniturile anuale din impozite. Restanțele creanțelor vechi sunt revizuite în mod regulat în vederea colectării și există politici corespunzătoare de prescriere. Procedurile de colectare a creanțelor sunt executate de un personal specializat în colectare, angajat cu normă întreagă. Funcția este extrem de automatizată și cuprinde: (i) notificări, avertismente și mandate automate; (ii) identificarea automată a activelor pe baza informațiilor de la terți și (iii) compensarea automată a drepturilor la credite fiscale cu creanțele neachitate. Instrumentele de stabilire a profilului debitorului ajută la identificarea celor mai eficiente mijloace de colectare a TVA.

²¹ În Spania, depunerea electronică a declarațiilor de TVA este obligatorie pentru anumite categorii de contribuabili, de pildă marii contribuabili.

²² În Republica Cehă, depunerea electronică a declarațiilor de TVA este obligatorie începând de la 1 ianuarie 2014.

²³ În Franța, depunerea electronică a declarațiilor de TVA este obligatorie începând de la 1 ianuarie 2014.

²⁴ În Marea Britanie dobânda nu se plătește automat în toate cazurile de rambursare cu întârziere, dar se achită un supliment de rambursare atunci când întârzierea din partea HMRC (autoritatea fiscală națională) (fără a include perioada rezonabilă necesară pentru obținerea de informații) a avut drept urmare rambursarea cu întârziere în cazul cererilor de rambursare pe baza declarației de TVA.

Există centre de intermediere telefonică ce iau legătura din timp cu noii debitori. Administrația are o abordare structurată și transparentă pentru schemele de plată în rate și există un sistem de identificare automată a activelor pe baza informațiilor de la terți și a instrumentelor de stabilire a profilului debitorului. Coordonarea acțiunilor de colectare a creanțelor fiscale și a creanțelor legate de contribuțiile la asigurările sociale este abordată în mod holistic la nivelul administrației centrale.

3.5.2. Situația actuală

Se înregistrează o creștere a volumului TVA neachitate (cu o medie de 15 % în majoritatea statelor membre), care poate fi explicată, cel puțin parțial, de recesiune. Cu toate acestea, nivelul prescrierilor este scăzut sau chiar aproape de zero într-o serie de state membre (BG, CY, EL, FI și MT), fapt care face dificilă o comparație a stocului de creanțe care pot fi colectate. Creanțele care nu pot fi colectate cu un cost rezonabil ar trebui să facă obiectul unei proceduri flexibile de prescriere. Fără un program permanent de prescriere, administrația fiscală riscă să irosească resurse valoroase urmărind sume care nu pot fi colectate și pierzând din vedere creanțele ce pot fi colectate.

Într-un număr semnificativ de state membre, funcția de colectare a creanțelor nu este coordonată dintr-o perspectivă completă. Este necesară o abordare coerentă care să gestioneze procesul de colectare a creanțelor de la data la care se stabilește creanța și până la stingerea acesteia.

În majoritatea statelor membre au existat eforturi de creștere a eficienței procesului de colectare a creanțelor. Există o tendință clară către procese nesecvențiale de colectare a creanțelor (AT, BE, BG, DE, ES, FR, HU, IE, LT, LU, LV, PT, SE și UK), precum și către combinarea creanțelor fiscale cu cele legate de contribuțiile la asigurările sociale (AT, BG, DK, EE, ES, FI, HU, IE, LV, NL, RO, SE, SI și UK). Aproximativ jumătate din statele membre au implementat procese de recuperare complet sau parțial integrate, sprijinite de identificarea automată a activelor pe baza informațiilor interne sau de la terți (BE, BG, CZ, DK, ES, FI, HU, IE, IT, LT, PT, SI și SE).

3.6. Auditul și investigația în scopuri de TVA

3.6.1. Criterii de referință

Programul de audit include o gamă de abordări de audit care, alături de serviciile destinate contribuabililor, oferă o abordare echilibrată pentru promovarea respectării voluntare a obligațiilor. Există un sistem de gestionare bazat pe riscuri pentru selectarea contribuabililor care urmează a fi auditați și pentru alocarea resurselor de audit în funcție de riscurile pe care le prezintă contribuabilii. Administrația fiscală are un număr corespunzător de angajați cu pregătire adecvată. În cadrul procesului de audit există o separare a sarcinilor, pentru a se reduce la minimum oportunitățile de corupție. Un plan operațional anual este elaborat, implementat și monitorizat în vederea atingerii unui nivel corespunzător de performanță operațională. Auditorii au acces la orientări privind aspecte tehnice și procedurale, pentru se a asigura luarea unor decizii coerente și echitabile în acest domeniu, și sunt echipați cu instrumente de audit moderne.

3.6.2. Situația actuală

Majoritatea statelor membre (cu excepția EL, ES, LU, PT și RO) aplică o strategie pe bază de riscuri pentru a selecta contribuabilii care urmează să fie auditați și efectuează tot mai multe audituri selective. Cu toate acestea, o serie de state membre au obligația de a audita anumiți contribuabili pentru toate exercițiile financiare (AT, DE, FI, IE, IT, PL și SI). Chiar dacă această obligație se referă numai la marii contribuabili, statele membre pierd flexibilitatea de a alocă resursele de audit către contribuabilii care prezintă riscuri mai mari.

Există diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește procentul de contribuabili care fac obiectul auditurilor pe teren și cuantumul TVA estimat suplimentar ca urmare a auditului. Cu toate acestea, câteva state membre nu au indicatori de performanță pe baza cărora să evalueze eficacitatea auditurilor lor (CY, DK, FI, LU și MT). Având un număr mare de personal implicat în sarcinile de audit, administrațiile fiscale trebuie să evalueze în mod regulat eficacitatea activităților lor de audit pentru a repartiza resursele în consecință.

Auditul electronic este bine dezvoltat în marea majoritate a statelor membre. În consecință, auditorii participă la cursuri de formare pentru audit electronic (cu excepția IT și MT) și au acces la mijloace de analiză a datelor furnizate în sisteme computerizate. În același timp, există reglementări în vigoare care impun contribuabililor să furnizeze date în sisteme computerizate în cursul auditurilor fiscale (AT, BE, BG, CZ, CY, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, LV, LT, LU, NL, PL, PT, RO, SE, SK, SI și UK). Cu toate acestea, majoritatea statelor membre nu impun utilizarea unui fișier standard de audit, care ar crește și mai mult eficiența și eficacitatea auditurilor.

În majoritatea statelor membre, auditorilor li se oferă acces la o gamă largă de categorii de informații de la terți (de pildă registrul imobiliar, registrul auto, informații de la instituțiile financiare și de la cele responsabile cu asigurările sociale), dar nu întotdeauna în mod automatizat. Majoritatea statelor membre solicită în mod frecvent informații de la alte state membre, dar există încă obstacole semnificative (juridice sau legate de rapiditate, de calitatea răspunsurilor și de limbă) care limitează eficacitatea acestui instrument.

Majoritatea statelor membre au departamente specializate în combaterea fraudei în domeniul TVA (cu excepția AT, CZ, EE, EL, FI, HU, LV, RO și SI). Acesta este un aspect important, deoarece investigarea potențialelor cazuri de fraudă trebuie să fie efectuată de inspecțiști specializați, integrați în echipe care au capacitatea să analizeze tendințele de fraudă și să identifice semnele activității frauduloase.

3.7. Sistemul de soluționare a conflictelor fiscale

3.7.1. Criterii de referință

Contribuabilul poate să conteste deciziile administrației fiscale în cadrul unui sistem de soluționare a conflictelor fiscale care este codificat, transparent, rapid și economic. Acest sistem include un proces obligatoriu de contestare administrativă, independent de organul de decizie inițial, înainte de a aduce conflictul în fața unei instanțe. Acest proces de contestare administrativă trebuie să garanteze că numai cazurile de fond legislativ sunt supuse procesului de contestare în instanță. Administrația fiscală culege informații de gestiune cu privire la soluționarea conflictului și își modifică practicile ca măsură preventivă pentru a evita contestațiile inutile. Se impune plata impozitului contestat atunci când se depune o cerere de control jurisdicțional și există un număr minim de cazuri care nu au fost audiate. Prin urmare, există unități și funcționari specializați în conflicte fiscale în cadrul sau în afara administrațiilor fiscale. Administrația fiscală poate să gestioneze sistemul de soluționare a conflictelor fiscale pe baza informațiilor de gestiune. Aceste informații permit administrației fiscale să își modifice practicile, dacă este necesar.

3.7.2. Situația actuală

Majoritatea statelor membre au un proces obligatoriu de soluționare a conflictelor pe cale administrativă, care include termene limită pentru luarea deciziilor. O astfel de abordare este axată pe eficiența procedurilor de contestare și contribuie la reducerea numărului și a duratei contestațiilor. În aproximativ jumătate din statele membre, prima etapă a procesului de soluționare a conflictelor fiscale este o procedură obligatorie de contestare administrativă în cadrul administrației fiscale.

Numărul contestațiilor variază, dar este ridicat în anumite state membre, la fel ca și procentul deciziilor în favoarea contribuabilului. Cu toate acestea, multe state membre nu monitorizează și nu colectează (suficiente) informații privind gestionarea procesului lor de soluționare a conflictelor fiscale și nu valorifică rezultatele contestațiilor prin măsuri preventive. Pentru a reduce la minimum conflictele inutile, toate aspectele procedurii de contestație ar trebui să fie monitorizate, iar rezultatele contestațiilor să fie valorificate prin măsuri de prevenire a conflictelor și să genereze modificarea serviciilor destinate contribuabililor, clarificarea normelor și a reglementărilor etc.

În majoritatea statelor membre, sumele contestate pot fi în continuare colectate integral sau parțial în cursul procedurii de contestație (AT, BE, BG, CY, CZ, DE, DK, EE, EL, ES²⁵, FI, FR²⁶, HU, LU, LT, LV, MT, NL, PL, RO, SE, SI, SK și UK²⁷). Aceasta este o bună practică prin care sunt protejate veniturile și se evită abuzarea procedurii de contestare.

3.8. Conformitatea în domeniul TVA

3.8.1. Criterii de referință

Administrațiile fiscale urmează o strategie de gestionare a riscurilor legate de conformitate, intervenind pentru a promova conformitatea și pentru a preveni neconformitatea pe baza cunoștințelor cu privire la comportamentul contribuabililor. Există o clasificare a contribuabililor pe baza riscurilor, care permite administrației fiscale să interacționeze cu contribuabilii în funcție de profilul de risc al fiecăruia. Administrația fiscală oferă servicii corespunzătoare pentru contribuabili, ușurând sarcina contribuabililor care doresc să își îndeplinească obligațiile fiscale și încurajând conformitatea voluntară prin influențarea comportamentului contribuabililor.

3.8.2. Situația actuală

În majoritatea statelor membre există o tendință de dezvoltare și de implementare a unei strategii de gestionare a riscurilor legate de conformitate (AT, BE, BG, CY, CZ, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, IT, LV, LT, LU, MT, NL, PT, SK, SI, SE și UK). Aceste strategii împart contribuabilii în funcție de profilul de risc al acestora și îi gestionează în consecință cu scopul de a promova conformitatea voluntară. Cu toate acestea, numai câteva state membre analizează rezultatele acestor strategii și ale măsurilor implementate. Mai mult, foarte puține state membre estimează în prezent valoarea diferenței de TVA (EE, IT, PL, SK și UK). Dacă nu se cunoaște evoluția diferenței de TVA, este imposibil să se evalueze eficacitatea măsurilor implementate în vederea combaterii fraudei și a evaziunii fiscale. Prin urmare, sunt necesare eforturi semnificative pentru îmbunătățirea monitorizării și a analizei performanțelor.

De asemenea, majoritatea statelor membre utilizează tot mai mult informații de la terți pentru selectarea contribuabililor care să fie auditați, pentru clasificarea contribuabililor și pentru colectarea creanțelor. Totuși, acest proces poate fi îmbunătățit semnificativ în special în ceea ce privește clasificarea contribuabililor și colectarea creanțelor.

4. CONCLUZII

4.1. Modernizarea sistemului de administrare a TVA

De la începutul perioadei de recesiune și de criză financiară în 2008, diferența de TVA a crescut, fiind estimată la aproximativ 1,5 % din PIB-ul UE-26 în 2011. Cu toate acestea,

²⁵ În Spania, în cazul unui conflict fiscal în general nu se amână colectarea creanței. Cu toate acestea, creanța poate fi amânată dacă debitorul garantează cuantumul creanței cu sprijinul unei instituții de credit sau printr-o ipotecă.

²⁶ În Franța, debitorul poate solicita amânarea plății sumei care face obiectul disputei.

²⁷ În Regatul Unit, contribuabilul nu trebuie să plătească cuantumul TVA care face obiectul disputei înainte de contestație, dacă fie HMCR, fie instanța judecătorească de apel consideră că plata ar genera dificultăți pentru contribuabil.

există discrepanțe majore între diferențele de TVA ale statelor membre luate individual. În special, statele membre care au fost cel mai afectate de criză s-au confruntat cu o diferență de TVA mai mare și nu au reușit să își îmbunătățească situația semnificativ în timp.

Deoarece diferența de TVA reprezintă de asemenea un indicator al eficienței și eficacității administrării TVA, statele membre nu au altă opțiune decât să își modernizeze administrațiile TVA pentru a reduce diferența de TVA. Acest aspect nu este important numai din perspectiva veniturilor și a resurselor proprii din TVA, ci și din perspectiva companiilor și a guvernelor atunci când se confruntă cu costuri administrative. Astfel cum s-a concluzionat în studiul din 2013 privind plata impozitelor, există o legătură între costurile suportate pentru îndeplinirea obligațiilor și creșterea economică. Se pare că reducerea sarcinii administrative a companiilor este în beneficiul creșterii economice. În același timp, reducerea costurilor administrației fiscale prin îmbunătățirea eficienței și a eficacității acesteia va reduce constrângerile bugetare ale guvernelor și va ajuta la redresarea finanțelor publice.

În contextul economico-financiar actual, modernizarea administrației TVA este crucială și inevitabilă pentru statele membre care sunt cel mai grav afectate de criza financiară și care se confruntă cu probleme în gestionarea deficitelor lor bugetare. Dacă aceste state membre sunt dispuse să își schimbe practicile administrative consacrate și să își îmbunătățească procesele administrative, pot beneficia de avantaje substanțiale în urma modernizării. Prin urmare, este important ca aceste state membre să fie susținute în eforturile lor, inclusiv, dacă se solicită, prin asistență tehnică.

4.2. Măsuri care urmează să fie luate de statele membre

Recomandările prezentului raport se adresează statelor membre și au scopul de a îmbunătăți administrațiile fiscale ale acestora și, drept urmare, de a reduce diferența de TVA. Cele mai importante recomandări sunt rezumate mai jos, pe domenii tematice.

În domeniul **identificării, înregistrării și radierii în scopuri de TVA**, statele membre trebuie să îmbunătățească calitatea informațiilor disponibile în limbi străine cu privire la cerințele și procesul de înregistrare în scopuri de TVA. În același timp, ele trebuie să dezvolte (în continuare) un proces de înregistrare complet, în special prin implementarea unor programe de monitorizare după înregistrare pentru operatorii care prezintă riscuri (BG, CY, DE, DK, EL, IE, LT, PT, RO și SK) și proceduri accelerate de radiere a firmelor-fantomă (AT, CY, EL, HU, IE, PT și RO). Deoarece existența unor date actualizate, complete și corecte în sistemul VIES reprezintă o condiție prealabilă pentru sporirea securității juridice a activităților comerciale legale și a încrederii reciproce între autoritățile fiscale din UE, o serie de state membre trebuie să îmbunătățească calitatea datelor lor din sistemul VIES (BE, EL, ES și PT).

În ceea ce privește **procedura vamală 42**, statele membre ar trebui să se asigure că se verifică în mod sistematic codurile de înregistrare în scopuri de TVA (atât al importatorului, cât și al clientului) (BE, BG, DE, EE, HU, IE, IT, LV, LU, NL, PL, PT, SE și UK) și că toate informațiile privind tranzacțiile sunt transmise intern către administrația fiscală (EL, IT, NL, PL și SK). Un număr mai mic de state membre trebuie, de asemenea, să identifice procedura vamală 42 ca un risc suplimentar în cadrul sistemelor interne de analiză a riscurilor și să consolideze schimbul de informații privind operatorii și tranzacțiile frauduloase, între altele prin participarea în mod activ la Eurofisc (DE, DK, NL, PL și RO). Mai mult, aproximativ jumătate din statele membre ar putea să aibă în vedere utilizarea de permise sau de garanții în cazul operatorilor economici care prezintă riscuri, pentru a preveni abuzurile (BE, BG, CY, CZ, DE, FI, FR, EL, IE, LT, LV, PL, PT, SE, SI și UK).

În ceea ce privește **depunerea declarațiilor de TVA și a plăților TVA**, majoritatea statelor membre încă trebuie să implementeze o metodă sistematică de monitorizare a întârzierii depunerii sau a nedepunerii declarațiilor ori a neplății TVA, incluzând procese automate precum avertismentele automate și evaluarea estimată rapidă în cazul nedepunerii declarației (AT, BE, BG, CY, CZ, ES, DE, FI, FR, IT, LU, LV, MT, NL, PL, PT, RO, SE, SI și SK). Câteva state membre nu au reușit încă să asigure o perioadă standard efectivă de rambursare a TVA de aproximativ 30-45 de zile (AT, BE, EL, ES, CY, FI, IT, LU, MT și SE). În final, se recomandă cu fermitate statelor membre să analizeze eficiența schemelor proprii de aplicare a dobânzilor și a sancțiunilor pentru întârzierea depunerii sau nedepunerea declarațiilor și pentru neplata TVA.

În ceea ce privește **colectarea și recuperarea TVA**, în general, jumătate din statele membre trebuie să pună în aplicare proceduri de prescriere a creanțelor care nu pot fi colectate la costuri rezonabile (BG, CY, EE, EL, IE, FI, MT și SK). Fără un program constant de prescriere, administrația fiscală riscă să irosească resurse valoroase urmărind sume care nu pot fi colectate. În plus, statele membre ar trebui să dezvolte procese de colectare a creanțelor nesevențiale și integrate (AT, CY, CZ, DE, DK, EE, EL, FI, IT, LV, LU, MT, NL, PL, RO, SI, SK și UK).

În ceea ce privește **auditul și investigația TVA**, recomandările cuprind, pe de o parte, eliminarea auditurilor obligatorii pentru anumiți contribuabili pentru toate exercițiile financiare și, pe de altă parte, aplicarea sistemelor pe bază de riscuri (AT, FI, DE, IT, NL, PL și SI). În același timp, ar trebui să se promoveze (în continuare) auditul electronic și ar trebui să se creeze unități de combatere a fraudei în materie de TVA (AT, CZ, EE, EL, FI, HU, LV, RO și SI).

În ceea ce privește **sistemul de soluționare a conflictelor fiscale**, mai multe state membre ar trebui să aibă în vedere punerea în aplicare a unui proces independent de soluționare a conflictelor pe cale administrativă care să fie obligatoriu, în timp ce sumele care fac obiectul conflictelor să poată fi în continuare colectate integral sau parțial pe parcursul procedurii de contestare (BE, BG, CY, EE, EL, FI și IT). Mai mult, statelor membre li se recomandă să monitorizeze toate aspectele procedurii de contestare și să creeze un mediu care reduce la minimum conflictele inutile (AT, BG, CY, HU, IT, LU, LV, NL, RO și SK).

În ceea ce privește **conformitatea în domeniul TVA**, statele membre trebuie să dezvolte și să implementeze (în continuare) strategii de gestionare a riscurilor pe baza conformității și să analizeze rezultatele măsurilor luate pentru a identifica cele mai bune strategii de influențare a comportamentului contribuabililor astfel încât aceștia să își respecte obligațiile în mod voluntar (BE, CY, CZ, DE, DK, FI, FR, IE, IT, LU, MT, NL, PL, PT, SE, SI și SK). În plus, utilizarea informațiilor de la terți se poate îmbunătăți semnificativ, în special pentru clasificarea contribuabililor și pentru colectarea creanțelor.

4.3. Măsuri care urmează să fie luate de Comisie

Comisia va utiliza în continuare procedurile de la articolul 12 pentru a evalua funcționarea administrațiilor TVA, cu scopul de a încuraja îmbunătățirea administrării TVA în statele membre. Într-o administrație fiscală modernă, ciclurile de evaluare au un rol important, deoarece pot fi utilizate pentru îmbunătățirea calității administrării. Evaluările corespunzătoare necesită indicatori care permit monitorizarea evoluției de la o perioadă la alta. Diferența de TVA poate fi considerată un astfel de indicator.

Comisia va continua să faciliteze schimbul de informații cu privire la practicile administrative și va colecta astfel de date pentru a identifica cele mai bune practici. Identificarea celor mai

bune practici poate contribui la raționalizarea sistemului TVA și, astfel, la reducerea costurilor de conformitate, asigurând în același timp veniturile din TVA.

Comisia va sprijini statele membre în efortul acestora de a moderniza administrarea TVA și de a crește nivelul de conformitate. O administrare TVA mai eficientă și mai eficace nu contribuie doar la majorarea veniturilor din TVA, ci și la egalitatea de tratament a tuturor statelor membre în ceea ce privește contribuția acestora la bugetul Uniunii.

Comisia va coordona și va facilita orice solicitare de asistență tehnică primită din partea statelor membre. După cum s-a precizat anterior, modernizarea administrației TVA este crucială și inevitabilă pentru acele state membre care sunt afectate cel mai grav de criza financiară și care se confruntă cu probleme în ceea ce privește gestionarea deficitelor lor bugetare.